

OBECNÁ CHARAKTERISTIKA SLOVANSKÝCH JAZYKŮ – POKRAČOVÁNÍ

východoslovanské jazyky

1. ruština

hlavní nářečí: severoruská skupina (n. novgorodské, archangelské apod.), jihoruská (např. n. pskovské, tulské)

2. běloruština

změna *d', t'* v *dz, c*

sabe = sobě, *gaspadar* = hospodář, pán

hlavní nářečí: severovýchodní (bližší ruštině), jihozápadní (bližší ukrajinštině)

3. ukrajinština

dilo - dělo, *dim* - dům, *lid* - led

-2 skupiny nářečí: severní (např. nářečí poleská)
jižní

jihoslovanské jazyky

1. bulharština

nářečí: východní a západní část

2. makedonština

3. srbochorvatština (srbocharvátština)

spisovný jazyk - Vuk Stefanović Karadžić (1787-1864)

nářeční dělení podle dvojího kritéria:

a) dle střídnice za psl. *ě*. oblast ekavská, ijekavská (jekavská) a ikavská

př.: ekavská: *dete* - dítě, *nem* - němý, *telo* – tělo srbská obl.

ijekavská: *dijete*, *nijem*, *tijelo* – chorvatská obl.

ikavská oblast - západně od Chorvatska, nespis.

b) dle podoby tázacího zájmena „co“: oblast štokavská, čakavská a kajkavská (Záhřeb a okolí)

4. slovinština

spisovný jazyk – Bartoloměj Kopitar, Franc Miklošiče
(Miklosich, 1813-1891) členitá a bohatá nářečí

5. staroslověnština